

Sinds ik mijn oudste dochter elke week bij paardrijden afzet, denk ik dit wil ik ook! Paardrijden.

Een jeugdroom die ik nooit helemaal heb kunnen verwezenlijken.

Ik besluit een les te boeken bij de plaatselijke manege. Hoe leuk ik het ook vind, het valt mij op dat wanneer ik er na een half uur net goed inzit, ik al van het paard af moet.

Ik bedenk dat dit ook anders dan wel sneller kan. Ik schuif achter de computer en tik speedcursus paardrijden in. Tenslotte bestaan er tegenwoordig allerlei speedcursussen, dus waarom niet voor paardrijden?

Tot mijn verbazing komt er slechts één stal naar voren. En wat een geluk, want ik had nergens anders deze cursus willen volgen dan bij Stal Eik.

Nadat ik telefonisch contact had opgenomen en mijn verhaal had voorgelegd, ging ik langs om de sfeer te proeven.

Een serene rust overviel mij toen ik het terrein van de stal kwam oplopen en ik werd zeer hartelijk ontvangen.

Niet in de minste plaats door alle paarden zelf. Wat stonden ze er mooi en tevreden bij, allemaal oortjes naar voren, glimmend in hun stal. Ze praatten nog net niet met me.

Hier zou ik goed een week kunnen toeven besloot ik na een rondleiding van moeder en dochter.

Zo gezegd zo gedaan en drie weken geleden, meldde ik mij maandagochtend om 9u om te beginnen met het uitmesten van de stallen.

Niet veel tijd later mocht ik Bill opzadelen om dan eindelijk de basisprincipes van het paardrijden onder de knie te krijgen. Ik begon aan de longeerlijn en dat gaf mij steeds meer vertrouwen.

Daar waar ik die eerste dag nog dacht, komt dit ooit goed; ik op een paard, reed ik eind van de week in draf door de bak en tevens (weliswaar aan de longeerlijn) in gallop zonder teugels hetzelfde rondje.

Een overwinning op mijzelf.

Naast het uitmesten van de stallen, de nodige theorie over het voeren van de paarden, een hoofdstel uit en in elkaar zetten, het benaderen van een paard, 25 paarden ontwormen, een voltige les, is mij de les natural horsemanship ook heel erg bijgebleven. Met dank aan Enide.

Als kers op de taart mag je als alles goed gaat ook een buitenrit maken.

Helaas liet in mijn geval het weer dit niet toe, maar dit is een uitstekend excuus om snel terug te keren naar de stal.

Ik stap nu met meer zelfvertrouwen op het paard af, zadel het op en spring erop.

Lieve allemaal, dank voor jullie enorme hartelijkheid en gastvrijheid en de kennis die jullie mij in korte tijd hebben weten bij te brengen.

Bill, Duo Penotti, Sunshine en Calimero jullie bedankt voor het geduld in mij en dankzij jullie kijk ik er elke week naar uit om een stuk te rijden. Tot ziens op de Sallandse Heuvelrug!